

SÁGHY ILDIKÓ

„ÖRÖMMEL TAPOSOM A FÖLDET...”

„Erdély volt mindig lellem édes álma. S örömmel taposom a földet, melynek mindent köszönhetek, mi legkedvesebb nekem: írói legszebb gondolataimat, legjobb barátaimat, szeretett nőmet.” Jókai Mór megindító mondatai 1853 májusában hangzottak el Kolozsváron, amikor felesége, Laborfalvi Róza színésznő kolozsvári vendégszereplése alkalmával először járt Erdélyben.

Mostani különszámunkban, igaz, a képzeletünkre hagyatkozva – de leginkább Klotz Miklós fotóművész álolmáltató felvételeiben gyönyörködve –, mi is Erdély földjét taposunk majd imaginárius utunk során. Régóta tervezzük már ennek a különszámnak a megjelentetését, de ahogyan Klotz Miklós írta fotográfiáit kísérő levelében: „Sajnos a karanténhelyzet nem kedvezett a terveink megvalósításánál. Útitársammal, Csécs Márton Lőrinc unitárius lelkész barátommal egy tavaszi kirándulást is terveztünk, hogy a fotóanyag és gondolatanyag még teljesebb legyen. Remélem, hogy ennek híján is meggyőző lesz majd ez az összeállítás.”

Örökifjú alkat. Klotz Miklós az ötvenes évei elejét tapossa, ám vele találkozáskor, nyurga, mozgékony alakja, csendben figyelő tekintete alapján inkább egy szerénységében is markáns magatartású ifjúemberre gondolnánk. Ilyenket látom Klotz Miklós fotóművészt, vagy inkább fotográfust – ez utóbbi jobban illik a habitusához –, akinek képességeiről már harminc évvel ezelőtt személyesen meggyőződhettem, amikor az általam alapított *Taps* színházi, művészeti folyóirat szerkesztőségébe jobbnál jobb fotóit behozta. Azóta a fél világot bebarangolta, önálló kiállításainak száma jócskán meghaladta a harmincat, számos kötete jelent meg – közülük már az első, az *Imago* című, négy nyelvű fotóalbuma 1999-ben megkapta a *Szép Magyar Könyv* verseny díját –, több hazai és nemzetközi szakmai fotótestület tagja, művésztelepek, találkozók rendszeres résztvevője, rokonszenves szerénysége azonban az idők folyamán sem változott.

Klotz Miklós kreatív pályautja 1996-ban a fővárosban, az Oktogonnál nyitott *Miró Fotógalériával* kezdődött, ebből nőtt ki magát a *Miró Fotóklub*, amely 2003-tól már a Fészek Művészklubban működött, majd 2018-tól Budaörsre költözött, a PostART kulturális színtérbe.

Alapítója és elnöke a *Miró Fotóművészeti Alapítványnak*. Hosszú évek óta résztvevője a *Békési Csuta Nemzetközi Művésztelepeknek*, a nagykani-

Torockószentgyörgyi vár

Klotz-Miklós fotográfus

Útközben

zsai Ludvig- és a nagyenyedi *Inter-Art Művésztelepeknek*. Egyik jelentős kiállításának anyaga 2003 óta az ulmi *Donauschwabisches Zentralmuseum* gyűjteményének része. Tagja a *Magyar Fotóművészek Szövetségének*, valamint a stuttgarti *D. Fleiss & East West Artists* csoportnak.

És ami kivételessé, valamint időszerűvé teszi számunkra Klotz Miklós ténykedését: 2010-ben megnyitotta a *Morzák Galériát*, mégpedig *Torockón* (ahol kétszer kel föl a nap), a Székelykő lábánál, az erdélyi havasok ölelésében megbúvó faluban. Utazásai során olyannyira szívbe zártta a Csipkerózsika-álmából közel-múltban ébredező falut, hogy kis parasztházat vásárolt itt, rendbe hozta, s ebben nyitotta meg galériáját. (Erről a későbbiekben bővebben is beszámolunk olvasóinknak.)

Klotz Miklós Budapestről már korábban elköltözött, jelenleg családjával a Velencei-tó közelében, Pázmádon él és dolgozik, s fotózást tanít a budaörsi Illyés Gyula Gimnáziumban, de amikor csak teheti, indul Torockóra...

Elérkeztünk hát odáig, hogy kiderüljön, miért is tartottam fontosnak Klotz Miklós fotográfus bemutatását. A Lyukasóra folyóirat mostani gyönyörű, erdélyi különszámának létrejöttét ugyanis neki köszönhetjük.

Fogadják hát szeretettel Klotz Miklós fotográfus erdélyi felvételeit, útitársa, Csécs Márton Lőrinc unitárius lelkész gondolataival együtt! ♦♦